

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ความรู้นี้ทำให้ลูกเยือกเย็น ความรู้นี้จะปลี่ยนไฟของตัณหาราคะและความโกรธ ไฟเช่นนี้ไม่สามารถจบสิ้นได้ด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธา

คำถาม: ลูกต้องใช้ความพยายามหลักอะไรมากเพื่อให้มีการจดจำระลึกถึง?

คำตอบ: ในช่วงเวลาของการนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อ ไม่ควรจดจำแม้แต่ร่างกายของตัวเอง จงกลับมาใส่ใจเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกต้องทำ ในสิ่งนี้มีอุปสรรค เพราะลูกมีสำนึกที่เป็นร่างมาเป็นเวลาครั้งวงจร การทำความเลื่อมใสศรัทธาหมายถึงการจดจำร่างกาย

โอมชานติ ลูกๆ รู้ว่าสันโดษเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อในฝูงชนมากเท่ากับที่ลูกอยู่ในความเงียบและสันโดษ เมื่อเด็กๆ ศึกษาในโรงเรียน พวกเขาศึกษาในสันโดษ ที่นั่นเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีสันโดษ แม้เมื่อลูกท่องเที่ยวไปทั่ว การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งหลัก การศึกษานี้ง่ายดายอย่างมาก เป็นเวลาครั้งวงจร ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของอาณาจักรของมายา, ลูกได้มีสำนึกเป็นร่าง ศัตรูอันดับหนึ่งคือสำนึกที่เป็นร่าง แทนที่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกกลับจดจำร่างกาย นั่นลูกเรียกว่าความหยิ่งยโสของร่างกาย ที่นี้ลูกๆ ได้รับการบอกให้กลับมาใส่ใจเป็นดวงวิญญาณ ในความพยายามนี้เท่านั้นเป็นที่ต้องการ เวลาที่ลูกได้รับการปลดปล่อยจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาแล้ว มีการทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยร่างกายของลูก ลูกต้องพำร่างกายของลูกไปยังสถานที่จาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกไปเพื่อที่จะมีการมองเพียงแวบเดียว เพื่อทำสิ่งนี้และทำสิ่งนั้น ร่างกายของลูกต้องไป ที่นี้ลูกเพียงแค่ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและลูกต้องจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มากเท่าที่ลูกจดจำบาบา บาปของลูกจะถูกตัดไปได้มากตามนั้น บาปของลูกไม่สามารถถูกตัดไปในหนทางของการทำความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ซราจะมีความกังวลว่าถ้าเขาไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็จะเกิดความสูญเสียอย่างมากและเขาจะกลายเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า เป็นราวกับว่ามีไฟในการทำความเลื่อมใสศรัทธาและมีความเยือกเย็นในความรู้นี้ ไฟของตัณหาราคะและความโกรธจะดับลงด้วยความรู้นี้ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนมีความรู้สึกศรัทธาเช่นนั้นมากจนกระทั่งพวกเขาทำความพยายามต่อไป ตัวอย่างเช่นพวกเขาอาจไปที่บาทรินาลและได้รับนิมิต และแล้วอะไรเกิดขึ้น? พวกเขาจะมีความรู้สึกที่บริสุทธิ์และไม่ได้เก็บผู้ใดไว้ นอกจากบาทรินาล(เจ้าผู้เปลี่ยนแปลง) ไว้ในสติปัญญาของพวกเขา ก่อนหน้านี้พวกเขาจะเดินไป พ่อพูดว่า: พ่อเติมเต็มความปรารถนาของพวกเขาเป็นเวลาชั่วครู่ พ่อให้นิมิตแก่พวกเขา แต่พ่อไม่ได้พบพวกเขาผ่านสิ่งนั้น พวกเขาไม่ได้รับมรดกนี้โดยปราศจากพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกนี้ ทั้งหมดนั้นเป็นชีวิตที่มีร่างกาย ลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อ, ผู้สร้างเท่านั้น ในขณะที่เหลือทั้งหมดนั้นไม่ว่ามีชีวิตหรือไม่มีชีวิตเป็นสิ่งสร้าง ลูกไม่สามารถได้รับมรดกจากสิ่งสร้างได้ เพียงพ่อเท่านั้นเป็นพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ กุมารี่ต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับการตกภายใต้อิทธิพลจากเพื่อนที่ไม่ดี พ่อพูดว่า: โดยการกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับความทุกข์จากตอนต้นตลอดตอนกลางจนถึงตอนจบ ในปัจจุบันทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อที่ไม่มีตัวตนมาและสอนลูก อย่าคิดว่าเป็นบราห์มาผู้ที่กำลังสอนลูก สติปัญญาของทุกคนควรตรงไปที่ชีพบบา ชีพบบากำลังสอนเราผ่านผู้นี้ เพียงชีพบบาเท่านั้นที่สอนแม้กระทั่งลูกดาดี ลูกจะให้การต้อนรับแบบใจแก่ท่าน? ลูกนำเอาองุ่นและมะม่วงมาให้ชีพบบา แต่ชีพบบาพูดว่า: พ่อเป็นผู้ที่อยู่นอกเหนือการมีประสบการณ์ ทุกสิ่งนั้นมีไว้สำหรับลูกๆ ผู้เลื่อมใสศรัทธาออฟเฟอร์ไบ้กและแจกจ่ายในหมู่พวกเขาและรับประทาน พ่อไม่ได้รับประทานสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาสอนลูกๆ และทำให้ลูกบริสุทธิ์ หลังจากที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้น นี่คือการกิจของพ่อ พวกเขาพูดถึงคำสอนของพระเจ้าชีวา พวกเขาไม่ได้พูดถึงคำสอนของพระเจ้าบราห์มา พวกเขาไม่ได้พูดว่า: บราห์มาพูด แม้ว่าผู้นี้อาจจะให้มูร์ลี จงพิจารณาเสมอว่าเป็นชีพบบาผู้ที่กำลังให้มูร์ลี บาบามาเข้าใจเมื่อใครบางคนจะถูกยิงโดยลูกศรอย่างดีมาก และดังนั้นท่านจึงเข้ามาในผู้ที่กำลังพูด ลูกศรของความรู้นี้กล่าวได้ว่าคมมาก มีพลังอย่างมากในวิทยาศาสตร์ จะมีเสียงดังจากระเบิด ฯลฯ อย่างมาก ลูกอยู่ในความเงียบสงบอย่างมาก ลูกได้รับชัยชนะเหนือวิทยาศาสตร์ด้วยความเงียบ ลูกทำให้โลกนี้บริสุทธิ์ แต่ลูกต้องชำระตัวลูกเองให้บริสุทธิ์ก่อน ตามละคร ลูกจะต้องกลับมาบริสุทธิ์ เหตุนี้เองการทำลายล้างจึงถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างมากโดยการเข้าใจละคร เวลาที่เราต้องไปสู่อินแดนแห่งความสงบ พ่อพูดว่า: นี่คือน้ำของลูก ลูกควรไปที่บ้านของลูกในความสงบอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาใส่ใจเป็นดวงวิญญาณในสิ่งนี้ บาบานั้นย้ำการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงนี้ เพียงในสิ่งนี้เท่านั้นที่มีความเพียรพยายาม พ่อถามว่า: เป็นการง่ายที่จะจดจำพ่อในขณะที่

เดินเห็นเคลื่อนไหวไปมาหรือหนึ่งในสถานที่หนึ่ง? ผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและนับลูกปิดของลูกประจำ
อย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่สวดภาวนา “ราม ราม” ด้วยเช่นกัน แต่ไม่มีประโยชน์ใดเลยในสิ่งนั้น พ่อบอกวิธีที่ง่ายตายมาก
แก่ลูกๆ เมื่อลูกกำลังตระเตรียมอาหารหรือลูกกำลังทำอะไร จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ในหนทางของความเลื่อมใส
ศรัทธา เมื่อพวกเขาเตรียมโบบักที่ศรีนาล พวกเขาจะสวมผ้าปิดปากเพื่อที่ว่าจะไม่เสียงแม้แต่เล็กน้อย นั่นคือหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องจดจำพ่อ พวกเขาเตรียมโบบักแต่ไม่มีใครรับประทานสิ่งนั้น เป็นแค่ครอบครัวของผู้
นำทางผู้รับประทานสิ่งนั้น ที่นี้ลูกรู้ว่าเป็นชีพบาบาที่กำลังสอนลูกอยู่ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้
พิจารณาว่าชีพบาบาคือผู้ที่กำลังสอนพวกเขาอยู่ แม้ว่าพวกเขาจะสร้างชีพปุรนา(คัมภีร์) พวกเขาก็ได้ปะปนชีวาและปาวตี
และชีวาและซังการ์ในนั้น ไม่มีคุณประโยชน์ใดเลยในการศึกษาสิ่งนั้น แต่ละคนต้องศึกษาคัมภีร์ของตนเอง ชาวบาร์ตมีก็
ตะและชาวคริสเตียนมีเพียงไบเบิลเดียวเท่านั้น คัมภีร์ของเหล่าเทพคือกิตะ มีความรู้ในสิ่งนั้น เป็นเพียงความรู้เท่านั้นที่
มีการศึกษา ลูกต้องศึกษาความรู้นี้ ลูกไม่ได้มีสิ่งใดที่เกี่ยวข้องกับหนังสือของพวกเขาที่กล่าวถึงที่เกี่ยวกับการต่อสู้อบรา
เราคือผู้ที่มีพลังโยคะ และเหตุใดเราจึงควรฟังสิ่งต่างๆ ของผู้ที่มีพลังทางวัตถุเหล่านั้น? แท้จริงแล้วลูกไม่สามารถมีการ
ต่อสู้อบรา ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้า ด้วยพลังโยคะ การต่อสู้อบราของลูกมีกับกิเลสทั้งห้า ที่นั่นเป็นมนุษย์ผู้ที่ต่อสู้อบรา
กับมนุษย์ ในขณะที่ลูกต่อสู้อบราที่กิเลสของลูกเอง ซันยาสซีไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ลูกได้รับการสอนให้ทำการ
ฝึกฝน ฯลฯ ลูกมีเพียงการฝึกฝนเดียวเท่านั้น ของลูกคือพลังโยคะ ลูกเอาชนะกิเลสทั้งห้าด้วยพลังโยคะ กิเลสทั้งห้าคือศัตรู
ของลูก และในจำนวนเหล่านั้น สำนักของการเป็นร่างคืออันดับหนึ่ง พ่อพูดว่า: ลูกแต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ ลูก, ดวง
วิญญาณลงมาที่นี้และเข้ามาในครรภ์ ในขณะที่พ่อกลับมาอยู่ในร่างกายนี้ พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ในยุคทองลูกอยู่ใน
ประสาทราชวังของครรภ์ และแล้วในอาณาจักรของราวันลูกเข้าไปในกรงขังของครรภ์ ในขณะที่พ่อเพียงแค่จุติลงมา สิ่งนี้
ได้ชื่อว่าเป็นการเกิดที่สูงส่ง ตามละครพ่อต้องเข้ามาในผู้นี้และให้ชื่อเขาว่าบราห์มา พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา เพราะเขาเป็น
ของพ่อ เมื่อมีการนำเด็กมาเลี้ยงดู พวกเขาได้รับชื่อที่สวยงามมาก ลูกเช่นกันเคยได้รับชื่อที่ดีมาก เคยมีรายชื่อที่น่า
อัศจรรย์ที่ได้มาโดยผู้นำศาสนาที่เข้ามา บาบามาไม่ได้จดจำชื่อเหล่านั้น สิ่งเหล่านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับชื่อเหล่านั้น ชื่อเพียง
แค่ให้แก่ร่างกาย เวลานี้พ่อพูดว่า: จงพิจารณาตัวลูกเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เท่านั้นเอง! ลูกรู้ว่าลูกกำลัง
กลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้และแล้วลูกจะปกครอง ต่อมาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา จะมีเพียง
ภาพลักษณ์ของลูกเท่านั้น ภาพลักษณ์มากมายของเหล่าเทพได้ถูกสร้างขึ้น ดวงวิญญาณเช่นกันได้รับการกราบไหว้บูชา
พวกเขาสร้างซาลิเกรมจากดินเหนียวและแล้วก็ทำลายทิ้งในตอนกลางคืน พวกเขาตกแต่งภาพลักษณ์ของเหล่าเทพ
กราบไหว้บูชาสิ่งนั้น และแล้วก็นำไปจมน้ำในมหาสมุทร บาบามาพูดว่า: พวกเขาแม้กระทั่งสร้างภาพลักษณ์ของพ่อและป้อน
อาหารแก่ภาพลักษณ์นั้น และแล้วพวกเขาก็พูดว่าพ่ออยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน! พวกเขาได้ลดระดับพ่อลงไปมากที่สุด
ลูกได้กลับมาจนอย่างมาก เป็นด้วยผู้ที่ยากจนเท่านั้นที่จะประกาศในสถานภาพที่สูง ผู้ที่มั่งคั่งมีน้อยคนที่จะสามารถ
รับความรู้ บาบามาจะทำอะไรจากการที่รับมาอย่างมากจากผู้ที่มีมั่งคั่ง? ที่นี้ทุกสิ่งถูกสร้างขึ้นจากทุกหยดของลูกๆ พวกเขาพูด
ว่า “บาบา โปรดใส่ก้อนหินหนึ่งก้อนในนามของฉัน” และพวกเขาคิดว่า พวกเขาจะได้รับประสาทราชวังที่ทำด้วยทองและ
เงินเป็นการตอบแทน มีทองมากมายที่นั่น จะมีก้อนอิฐที่เป็นทอง ดังนั้นอาคารก็ถูกสร้างขึ้นด้วยก้อนอิฐที่เป็นทองนั้น
ดังนั้นบาบาพูดด้วยความรักว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน แสนหวาน เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อ เวลานี้ละครกำลังจะมาถึงจุดจบ พ่อ
ให้วิธีการแก่ลูกๆ ที่ยากจนเพื่อให้ลูกมั่งคั่ง: ลูกๆ ที่แสนหวาน อะไรก็ตามที่ลูกมี จงถ่ายโอนสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ไม่มีสิ่ง
ใดจะหลงเหลืออยู่ที่นี้ อะไรก็ตามที่ลูกถ่ายโอนจากที่นี้ ลูกจะได้รับหลายร้อยเท่าในโลกใหม่ บาบามาได้ร้องขออะไรจาก
ลูก ท่านคือผู้ประทาน ท่านเพียงแค่บอกวิธีการแก่ลูก ทุกสิ่งที่นี่จะกลายเป็นฝุ่น ถ้าลูกถ่ายโอนบางสิ่ง ลูกก็ได้รับสิ่งนั้นใน
โลกใหม่ ในขณะที่นี้เป็นเวลาของการทำลายล้างโลกเก่านี้ ไม่มีอะไรในโลกเก่านี้ที่จะมีประโยชน์ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า:
จงเปิดมหาวิทยาลัยควบคู่กับโรงพยาบาลในทุกๆบ้าน ด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะได้รับพลานามย์ที่ดีและความมั่งคั่ง นี่คือนิ
ลลิก อัจชะ

คลาสกลางคืน - 12/01/69

ลูกผู้เป็นแม่ที่ยากจนและธรรมดาทำความเพียรพยายามในเวลาและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ในยุคยะผู้เป็นแม่
ให้การช่วยเหลือเป็นอย่างมากในขณะที่ผู้ขายน้อยมากที่จะกลายเป็นผู้ช่วยเหลือ แม้ไม่มีความสำเร็จในการกลายเป็น
ทนายท พวกเธอ (ผู้หญิง) ยังคงหวานเมลิ็ดต่อไปและสร้างชีวิตของตัวเองต่อไป ความรู้ของลูกถูกต้องแม่นยำและแล้วก็
มีความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงพ่อทางจิตวิญญาณเท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก หากลูกคิดว่าพ่อเป็นพ่อของลูก ลูกจะ
ต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่านอย่างแน่นอน พ่อยังคงให้แรงบันดาลใจแก่ลูกทำความพยายามและยังคง
อธิบายให้ลูกฟังต่อไป อย่าได้สูญเสียเวลาของลูก พ่อรู้ว่าบางคนเป็นผู้มีความพยายามที่ดี บางคนอยู่ในระดับปานกลาง

และบางคนอยู่ในระดับที่สาม หากลูกถามบ๊อบ บ๊อบก็จะบอกลูกทันทีว่าลูกเป็นที่หนึ่ง ที่สอง หรือที่สาม หากลูกไม่ให้ความรู้กับใครแสดงว่าลูกเป็นระดับที่สาม หากลูกไม่ให้ข้อพิสูจน์ใดๆ บ๊อบจะบอกลูกอย่างแน่นอน ความรู้ที่พระเจ้าสอนลูกเมื่อท่านมาแล้วก็หายไป ไม่มีใครรู้อะไรนี้ ตามแผนของละครไม่มีใครสามารถเข้าถึงพ่อผ่านเส้นทางของความเลื่อมใสศรัทธาหรือไปสู่ยุคทอง ลูกๆกำลังเพียรพยายามในเวลานี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าความพยายามของลูกแต่ละคนในวงจรก่อนหน้านี้ได้ทำมามากแค่ไหนลูกก็ยังคงทำเช่นเดิม พ่อสามารถเข้าใจได้ว่าลูกคนไหนมีประโยชน์ต่อตนเอง พ่อพูดว่า: มาและนั่งอยู่ข้างหน้าภาพลักษณ์และนารายทุกวัน บ๊อบ โดยการทำตามศรัทธาของท่าน เราจะประกาศสิทธิในมรดกนี้อย่างแน่นอน ลูกต้องการมีความสนใจที่จะทำให้ผู้อื่นเป็นเหมือนกับตัวลูกเองอย่างแน่นอน นั่นแม้กระทั่งเขียนถึงผู้ที่อยู่ในศูนย์: ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนความรู้ที่มากหลายปีแล้วและถ้าลูกไม่สามารถสอนคนอื่นได้ ลูกได้ศึกษาเล่าเรียนอะไร? ลูกๆ ควรจะทำความก้าวหน้า ตลอดทั้งวันควรมีความคิดเกี่ยวกับงานรับใช้ในสติปัญญาของลูก

ลูกอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ มีอาชีพสำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ลูกควรไปหาผู้ที่เกษียณแล้ว บอกพวกเขาถึงเป้าหมายก่อนที่พวกเขาจะตาย ดวงวิญญาณของคุณจะอยู่เหนือเสียงได้อย่างไร? ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ พระเจ้าพูด: จดจำฉันผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะไปสู่สภาพของการปลดเกษียณ,ดินแดนเหนือเสียง มีงานรับใช้มากมายที่สามารถทำได้ในเบนารสเช่นกัน นักปราชญ์จำนวนมากอาศัยอยู่ที่นั่นเพื่อที่จะพักอยู่ที่คาลิ ตลอดทั้งวันพวกเขายังคงสวดภาวนาต่อไป: ซีพ คาลิ วิศวนารถ คงคา (แม่น้ำคงคามาจากคาลิโดยผ่านชีวาผู้เป็นนายของโลก) ให้มีเสียงปรบมือของความสุขเสมอในตัวลูกเอง ลูกเป็นนักเรียนใช่ไหม? ลูกกำลังทำงานรับใช้และกำลังศึกษาด้วยเช่นกัน ลูกต้องจดจำพ่อและประกาศสิทธิในมรดกของลูก เรากำลังจะไปหาชิพบ๊อบ นี่คือ “มานมานะบ๊อบ” อย่างไรก็ตามหลายคนไม่สามารถจดจำพ่อได้: พวกเขายังคงนั่งนิ่งต่อไป สิ่งสำคัญคือการจดจำระลึกถึง เป็นการจดจำระลึกถึงที่จะทำให้ลูกมีความสุข ลูกทุกคนต้องการมีความสงบในโลก บ๊อบพูดว่า: อธิบายให้พวกเขาฟังว่าความสงบในโลกกำลังถูกก่อตั้งขึ้นในเวลานี้ เหตุนี้เองบ๊อบจึงให้ความสำคัญอย่างมากกับภาพลักษณ์และนารายณ์ บอกพวกเขาว่า: โลกที่ซึ่งมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์กำลังถูกก่อตั้งขึ้น ทุกคนพูดว่าควรจะมี ความสงบในโลก หลายคนยังคงได้รับรางวัล ควรจะเป็นนายผู้สร้าง ความสงบในโลก ในอาณาจักรของพวกเขา มีความสงบในโลก มีหนึ่งภาษา หนึ่งอาณาจักร และหนึ่งศาสนา ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ใครเป็นผู้สร้างโลกเช่นนี้ขึ้นมา? ใครเป็นผู้สร้างความสงบ ชาวต่างชาติเช่นกันก็เข้าใจว่านั่นคือสวรรค์และเคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา (ลักษณ์และนารายณ์) เวลานี้ความสงบในโลกกำลังถูกก่อตั้งขึ้น บ๊อบอธิบายว่าลูกควรใช้รูปภาพลักษณ์และนารายณ์เมื่อลูกไปทุกหนทุกแห่งในตอนเช้าเพื่อให้เสียงเข้าสู่หูของทุกคนว่าอาณาจักรนั้นกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา การทำลายล้างนรกนั้นเพียงแต่อยู่ข้างหน้า ลูกรู้ว่าตามละคร บางทีอาจจะยังคงมีความล่าช้าอยู่บ้าง นี่ไม่ได้อยู่ในโชคชะตาของคนที่มีชื่อเสียง อย่างไรก็ตามบ๊อบยังคงให้แรงบันดาลใจแก่ลูกให้ทำความพยายามต่อไป งานรับใช้จะยังคงดำเนินต่อไปตามละคร อัชชะ ราตรีสวัสดิ์

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บ๊อบดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์แด่กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมากต่ออิทธิพลของเพื่อนที่ไม่ดี อย่าได้เข้าไปเป็นมิตรกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ทำงานรับใช้ของการชำระโลกนี้ให้บริสุทธิ์ด้วยพลังแห่งความเงียบ

2. เข้าใจละครอย่างชัดเจนมากและคงอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส ให้ถ่ายโอนทุกสิ่งของลูกไปยังโลกใหม่

พร: ขอให้ลูกเชื่อฟังอย่างสม่ำเสมอและในขณะที่นั่งบนบัลลังก์หัวใจได้รับดีลค์แห่งความสำเร็จจากพ่อ ทุกวันในเวลาอมฤตพ่อผู้ประทานโชคได้ให้ดีลค์แห่งความสำเร็จแก่ลูกที่เชื่อฟังของท่านแต่ละคน ลูกบราห์มินที่เชื่อฟังไม่สามารถใช้คำว่า “งานหนัก” หรือ “ยาก” ในคำพูดหรือแม้แต่ในความคิดของลูก ลูกกลายเป็นโยคีที่ง่ายตาย และดังนั้นลูกจึงไม่กลับมาท้อแท้ แต่จะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจและมีความเมตตาอย่างสม่ำเสมอ ลูกจงสัจนึกสำนึกของ “ฉัน” ใดๆ หรือความรู้สึกสงสัยใดๆ

คติพจน์: อย่าได้คิดถึงวันที่ของการเปลี่ยนแปลงของโลก แต่จงกำหนดเวลาสำหรับการเปลี่ยนแปลงของลูกเอง

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: การนำวัฒนธรรมแห่งสัจจะและมารยาทอันดีงามมาใช้

ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณของราชนิกุลมีบุคลิกภาพของความบริสุทธิ์ซึ่งถูกเรียกว่าเทพีแห่งกิริยามารยาท พวกเขาไม่สามารถมีความไม่บริสุทธิ์ของกิเลสของความโกรธใดๆ หากมีความโกรธในรูปละเอียดอ่อนแม้เพียงเล็กน้อยในรูปของความอิจฉา ความขัดแย้ง หรือไม่ชอบ นั่นก็เป็นไฟที่เผาไหม้อยู่ภายในตัวลูกด้วย ภายนอกนั้นลูกไม่ได้กลายเป็นสีแดงหรือสีเหลือง แต่ลูกจะกลายเป็นความมืดมิดและสกปรก ดังนั้น จบสิ้นสิ่งที่น่าเกลียดนั้นและกลับมาซื้อสัตย์และสะอาด